

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 283

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 20 mai 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
159.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor	2-8	
472.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor	8	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 109 din 5 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865	9-11		
Decizia nr. 119 din 5 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319 alin. 2 teza finală din Codul de procedură civilă din 1865	11-12		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
144.	— Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Consiliul de Management al Apărării Cibernetică al NATO și Serviciul Român de Informații privind cooperarea în domeniul apărării cibernetică, semnat la Bruxelles la 18 octombrie 2011	13	
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
219.	— Decizie privind numirea doamnei Vasilica Ștefania Duminică în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale	13	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
220.	— Decizie pentru eliberarea domnului Ovidiu Constantin Dăescu din funcția de comisar general, cu rang de secretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu		14
221.	— Decizie pentru numirea domnului Florin Diaconu în funcția de comisar general, cu rang de secretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu		14
ACTE ALE CORPULUI EXPERTILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA			
1.596.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru modificarea anexei la Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 4.189/2012 privind aprobarea modalității de desfășurare a Programului de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici pentru anul 2012, seriile a II-a și a III-a de admitere		15
13/293.	— Hotărâre privind aprobarea Tabloului Corpului Expertilor Contabili și Contabililor Autorizați din România		16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.144 din 19 decembrie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Scopul prezentei legi este promovarea măsurilor pentru creșterea performanței energetice a clădirilor, ținându-se cont de condițiile climatice exterioare și de amplasament, de cerințele de confort interior, de nivel optim, din punct de vedere al costurilor, al cerințelor de performanță energetică, precum și pentru ameliorarea aspectului urbanistic al localităților.

(2) Creșterea performanței energetice a clădirilor prin proiectarea noilor clădiri cu consumuri reduse de energie și prin reabilitarea termică a clădirilor existente, precum și informarea corectă a proprietarilor/administratorilor clădirilor prin certificatul de performanță energetică, reprezintă acțiuni de interes public major și general în contextul economisirii energiei în clădiri, al îmbunătățirii cadrului urban construit și al protecției mediului.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Prezenta lege stabilește condiții cu privire la:

a) cadrul general al metodologiei de calcul privind performanța energetică a clădirilor și a unităților acestora;

b) aplicarea cerințelor minime de performanță energetică la clădirile noi și la noile unități ale acestora;

c) aplicarea cerințelor minime de performanță energetică la clădirile existente, unitățile de clădire și elementele care alcătuiesc anvelopa clădirii supuse unor lucrări de renovare majoră, precum și în cazul instalării/înlocuirii/modernizării sistemelor tehnice ale clădirilor;

d) certificarea energetică a clădirilor și a unităților acestora;

e) inspecția sistemelor de încălzire și a sistemelor de climatizare din clădiri;

f) sistemul de control al certificatelor de performanță energetică, al rapoartelor de audit energetic, precum și al rapoartelor de inspecție a sistemelor tehnice ale clădirilor.”

3. La articolul 3, punctele 1, 3—5 și 7—10 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. *clădire* — ansamblu de spații cu funcțiuni precizate, delimitat de elementele de construcție care alcătuiesc anvelopa clădirii, inclusiv instalațiile aferente acesteia, în care energia este utilizată pentru asigurarea confortului interior;

3. *certificat de performanță energetică a clădirii* — document elaborat conform metodologiei de calcul al performanței energetice a clădirilor, prin care este indicată performanța energetică a unei clădiri sau a unei unități de clădire și care cuprinde date cu privire la consumurile de energie în clădiri și care, după caz, poate fi însoțit de recomandări de reducere a acestora;

4. *cogenerare* — producerea simultană, în același proces, a energiei termice și a energiei electrice sau a energiei mecanice;

5. *sistem de climatizare* — combinație a tuturor componentelor necesare asigurării unei forme de tratare a aerului interior, prin care temperatura este controlată sau poate fi coborâtă, după caz, în combinație cu controlul ventilării, umidității și purității aerului;

7. *putere termică nominală* — puterea termică maximă a unui echipament, exprimată în kW, specificată și garantată de producător, care poate fi furnizată în timpul exploatarei continue, respectându-se randamentele nominale specificate de producător;

8. *pompă de căldură* — mecanism, dispozitiv sau instalație care transferă căldura din mediul natural — aer, apă sau sol — către clădire sau către instalații industriale, inversând fluxul natural al căldurii, astfel încât să circule de la o temperatură mai scăzută spre una mai ridicată. În cazul pompelor de căldură reversibile, acestea pot transfera căldura din clădire către mediul natural;

9. *renovare majoră* — lucrări efectuate la anvelopa clădirii și/sau la sistemele tehnice ale acesteia, ale căror costuri depășesc 25% din valoarea de impozitare a clădirii, exclusiv valoarea terenului pe care este situată clădirea;

10. *trigenerare* — producere simultană, în același proces, a energiei termice, energiei electrice și frigului.”

4. La articolul 3, după punctul 10 se introduc cincisprezece noi puncte, punctele 11—25, cu următorul cuprins:

„11. *unitate a clădirii* — o zonă/o parte a unei clădiri, un etaj sau un apartament dintr-o clădire, care este concepută/conceput sau modificată/modificat pentru a fi utilizată/utilizat separat;

12. *sistem tehnic al clădirii* — totalitate a echipamentelor tehnice ale unei clădiri sau ale unei unități de clădire destinate pentru încălzire, răcire, ventilare, apă caldă de consum, iluminat, sau pentru o combinație a acestora;

13. *anvelopa clădirii* — totalitate a elementelor de construcție perimetrice care delimitează spațiul interior al unei clădiri de mediul exterior;

14. *element al clădirii* — element al anvelopei clădirii sau un sistem tehnic al acesteia;

15. *clădire cu consum de energie aproape egal cu zero* — clădire cu o performanță energetică foarte ridicată, la care necesarul de energie din surse convenționale este aproape egal cu zero sau este foarte scăzut și este acoperit, în cea mai mare măsură, cu energie din surse regenerabile, inclusiv cu energie din surse regenerabile produsă la fața locului sau în apropiere;

16. *încălzire centralizată sau răcire centralizată* — distribuție a energiei termice, sub formă de abur, apă fierbinte sau lichide răcite, de la o sursă de producere centralizată — centrală

electrică de termoficare, centrală termică de zonă/cvartal sau punct termic — prin intermediul unei rețele, către mai multe clădiri sau locații, în vederea utilizării sale pentru încălzire sau răcire în clădiri;

17. *energie primară* — energie rezultată din sursele de energie regenerabile și neregenerabile, care nu a fost supusă niciunui proces de conversie sau transformare;

18. *energie din surse regenerabile* — energie obținută din surse regenerabile nefosile, precum: energia eoliană, solară, aerotermală, geotermală, hidrotermală și energia oceanelor, energia hidrolică, biomasa, gazul de fermentare a deșeurilor, denumit și gaz de depozit, și gazul de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz;

19. *clădire existentă* — clădire la care s-a efectuat recepția la terminarea lucrărilor, inclusiv clădirea aflată în exploatare înainte de data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 273/1994 privind aprobarea Regulamentului de recepție a lucrărilor de construcții și instalații aferente acestora, cu modificările și completările ulterioare;

20. *nivel optim din punct de vedere al costurilor* — nivel de performanță energetică ce determină cel mai redus cost pe durata normată de funcționare rămasă, unde costul cel mai redus este determinat ținându-se seama de costurile de investiție legate de creșterea performanței energetice a clădirii, de costurile de întreținere și exploatare, de categoria clădirii, după caz, iar durata normată de funcționare rămasă a clădirii se referă la durata de viață estimată rămasă a unei clădiri sau a unui element al acesteia și pentru care cerințele de performanță energetică sunt stabilite fie pentru clădirea în ansamblu, fie pentru elementele clădirii. Nivelul optim din punct de vedere al costurilor se situează în intervalul nivelurilor de performanță în care analiza cost-beneficiu calculată pe durata normată de funcționare este pozitivă. Calculul nivelului optim din punct de vedere al costurilor se efectuează pe baza cadrului metodologic comparativ, aplicat în funcție de condițiile generale, exprimate în parametri, prevăzute de reglementările tehnice specifice clădirilor;

21. *audit energetic al clădirii* — totalitate a activităților specifice prin care se obțin date corespunzătoare despre profilul consumului energetic existent al unei clădiri/unități de clădire și, după caz, de identificare și de cuantificare a oportunităților rentabile de economisire a energiei prin identificarea soluțiilor de creștere a performanței energetice, de cuantificare a economiilor de energie și de evaluare a eficienței economice a soluțiilor propuse cu estimarea costurilor și a duratei de recuperare a investiției, precum și de elaborare a raportului de audit energetic;

22. *raport de audit energetic* — document elaborat în urma desfășurării activității de audit energetic al clădirii, care conține descrierea modului în care a fost efectuat auditul energetic, a principalelor caracteristici termice și energetice ale clădirii/unității de clădire și, acolo unde este cazul, a măsurilor propuse pentru creșterea performanței energetice a clădirii/unității de clădire și instalațiilor interioare aferente acesteia, precum și a principalelor concluzii referitoare la eficiența economică a aplicării măsurilor propuse și durata de recuperare a investiției;

23. *auditor energetic pentru clădiri* — persoană fizică atestată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, care are dreptul să realizeze auditul energetic pentru clădiri/unități de clădire și să întocmească certificatul de performanță energetică și raportul de audit energetic. Auditorul energetic pentru clădiri

este specialistul care își desfășoară activitatea ca persoană fizică autorizată sau ca angajat al unor persoane juridice, conform prevederilor legale în vigoare;

24. *expert tehnic atestat* — persoana fizică atestată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice potrivit prevederilor Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, pentru specialitatea instalații de încălzire-climatizare, în conformitate cu reglementarea tehnică „Îndrumător pentru atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții”, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 777/2003, cu modificările și completările ulterioare. Expertul tehnic atestat este specialistul care are dreptul să realizeze inspecții, din punct de vedere energetic, ale sistemelor de încălzire și/sau de climatizare și să întocmească rapoarte de inspecție pentru acestea. Expertul tehnic atestat își desfășoară activitatea ca persoană fizică autorizată sau ca angajat al unor persoane juridice, conform prevederilor legale în vigoare;

25. *clădiri de interes și utilitate publică* — clădiri existente, ce cuprind spații în care se desfășoară activități în domenii de interes public general și/sau comunitar și social și care implică prezența publicului, temporar sau permanent, în aria totală expusă.”

5. La articolul 4 alineatul (2), literele c), d) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) instalația de climatizare/condiționare a aerului;
d) instalația de ventilare mecanică;

.....
h) ventilarea naturală;”.

6. La articolul 4 alineatul (2), după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) aporturile interne de căldură.”

7. La articolul 4, alineatul (3), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) utilizarea luminii naturale.”

8. La articolul 4, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) În aplicarea cadrului metodologic comparativ de calcul al nivelurilor optime, din punct de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică pentru clădiri, elaborat de către Comisia Europeană, prin metodologie se stabilesc condițiile generale, exprimate în parametri naționali.

(5) Datele și ipotezele utilizate pentru calculul nivelurilor optime, din punct de vedere al costurilor, ale cerințelor minime de performanță energetică, precum și rezultatele acestora, se includ în planurile naționale de eficiență energetică și se transmit Comisiei Europene de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, la intervale care nu depășesc 5 ani. Primul raport se transmite până la 30 iunie 2014.”

9. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Performanța energetică a clădirii/unității de clădire este exprimată, în principal, prin următorii indicatori de performanță:

a) clasa energetică;
b) consumul total specific de energie;
c) indicele de emisii echivalent CO².”

10. Articolul 6 se abrogă.

11. La articolul 7 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) construcții destinate activităților sportive;”.

12. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Pentru clădirile noi/ansamblurile de clădiri prevăzute la art. 12³ alin. (2), prin certificatul de urbanism emis de autoritățile administrației publice locale/județene competente, în vederea obținerii, în condițiile legii, a autorizației de construire pentru clădiri, pe lângă obligativitatea respectării cerințelor minime de performanță energetică, se va solicita întocmirea unui studiu privind posibilitatea utilizării unor sisteme alternative de eficiență ridicată, în funcție de fezabilitatea acestora din punct de vedere tehnic, economic și al mediului înconjurător.

(2) Aceste sisteme alternative pot fi:

- a) descentralizate de alimentare cu energie, bazate pe surse regenerabile de energie;
- b) de cogenerare/trigenerare;
- c) centralizate de încălzire sau de răcire sau de bloc;
- d) pompe de căldură;
- e) schimbătoare de căldură sol-aer;
- f) recuperatoare de căldură.

(3) Studiul prevăzut la alin. (1) se elaborează de proiectant și este parte componentă a studiului de fezabilitate.

(4) Studiul cu privire la posibilitatea utilizării sistemelor alternative prevăzute la alin. (2) poate fi efectuat pentru o clădire sau pentru grupuri de clădiri similare din aceeași localitate. Pentru sistemele centralizate de încălzire și răcire, studiul poate fi efectuat pentru toate clădirile racordate la același sistem.”

13. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) La clădirile existente la care se execută lucrări de renovare majoră, performanța energetică a acestora sau a unităților de clădire ce fac obiectul renovării trebuie îmbunătățită, pentru a satisface cerințele stabilite în metodologie, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic.

(2) Documentația tehnică elaborată pentru autorizarea lucrărilor de intervenție pentru renovarea majoră dezvoltă măsurile prevăzute în raportul de audit energetic.

(3) În cazul renovării majore a clădirilor, proprietarii/administratorii acestora pot monta sisteme alternative de producere a energiei prevăzute la art. 10 alin. (2), în măsura în care prin auditul energetic al clădirii se stabilește că acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic.”

14. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Cerințele se aplică clădirii sau unității de clădire renovate, în scopul creșterii performanței energetice globale a clădirii.”

15. După articolul 12 se introduc trei noi capitole, capitolul VI¹, cuprinzând articolele 12¹ și 12², capitolul VI², cuprinzând articolele 12³ și 12⁴, și capitolul VI³, cuprinzând articolele 12⁵ și 12⁶, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VI¹**Sistemele tehnice ale clădirilor**

Art. 12¹. — (1) În cazul clădirilor noi, precum și în cazul renovării majore a clădirilor existente, se respectă cerințele referitoare la sistemele tehnice ale clădirilor prevăzute în reglementările tehnice specifice, în vigoare la data întocmirii proiectelor, cu privire la instalarea corectă, dimensionarea, reglarea și controlul sistemelor tehnice și vizează cel puțin următoarele:

- a) sistemele de încălzire;
- b) sistemele de preparare a apei calde de consum;
- c) sistemele de climatizare/condiționare a aerului;

d) sistemele de ventilare de mari dimensiuni;

e) o combinație a acestor sisteme.

(2) Cerințele se aplică în măsura în care, prin proiect, se stabilește că acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, funcțional și economic.

Art. 12². — În cazul clădirilor noi, precum și în cazul renovării majore a clădirilor existente, proprietarii/administratorii clădirilor pot solicita, în condițiile legii, montarea unor sisteme inteligente de contorizare, sau, după caz, instalarea unor sisteme de control active, precum sistemele de automatizare, control și/sau monitorizare, care vizează economia de energie.

CAPITOLUL VI²**Clădiri al căror consum de energie este aproape egal cu zero**

Art. 12³. — (1) Clădirile noi, pentru care recepția la terminarea lucrărilor se efectuează începând cu 31 decembrie 2020, vor fi clădiri al căror consum de energie din surse convenționale este aproape egal cu zero.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), clădirile noi din proprietatea/administrarea autorităților administrației publice care urmează să fie recepționate după 31 decembrie 2018 vor fi clădiri al căror consum de energie din surse convenționale este aproape egal cu zero.

(3) Nivelul necesarului de energie pentru clădirile al căror consum de energie din surse convenționale este aproape egal cu zero, inclusiv cel asigurat din surse regenerabile, se stabilesc prin reglementări tehnice, diferențiat pe zone cu potențial de energie din surse regenerabile și se actualizează periodic, în funcție de progresul tehnic.

(4) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în calitate de autoritate în domeniul creșterii performanței energetice a clădirilor, inițiază planuri naționale de creștere a numărului de clădiri al căror consum de energie din surse convenționale este aproape egal cu zero, în care pot fi incluse obiective diferențiate în funcție de categoriile clădirilor prevăzute la art. 7 alin. (1).

(5) Planurile naționale prevăzute la alin. (4) se inițiază pe baza planurilor locale de măsuri prioritare, elaborate de către autoritățile administrației publice locale și transmise anual Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

Art. 12⁴. — Prevederile art. 12³ se aplică în măsura în care investițiile respective se justifică din punct de vedere tehnico-economic, în baza analizei de rentabilitate pe durata normală de funcționare a clădirii.

CAPITOLUL VI³**Stimulente financiare**

Art. 12⁵. — În scopul creșterii performanței energetice a clădirilor și al tranziției către clădiri al căror consum de energie din surse convenționale este aproape egal cu zero, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în calitate de autoritate competentă a administrației publice centrale, inițiază acte normative prin care promovează măsuri care au în vedere, în principal:

- a) utilizarea adecvată a fondurilor structurale în vederea creșterii eficienței energetice a clădirilor, în special a locuințelor;
- b) utilizarea eficientă a fondurilor atrase de la instituții financiare publice;
- c) coordonarea utilizării fondurilor de la Uniunea Europeană cu cele naționale, precum și alte forme de sprijin, în vederea

stimulării investițiilor în eficiența energetică, în scopul realizării obiectivelor naționale;

d) gestionarea resurselor financiare alocate din fonduri publice pentru finanțarea, în condițiile legii, a elaborării documentațiilor tehnico-economice, certificatelor de performanță energetică, rapoartelor de expertiză tehnică și audit energetic, precum și pentru executarea lucrărilor de renovare majoră a clădirilor incluse în programe pentru creșterea performanței energetice a clădirilor.

Art. 12⁶. — Autoritățile administrației publice locale pot finanța, în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație în bugetele locale, elaborarea documentațiilor tehnico-economice, precum și executarea lucrărilor de renovare majoră la clădiri de locuit și la clădiri de interes și utilitate publică, incluse în programe pentru creșterea performanței energetice a clădirilor.”

16. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Certificatul de performanță energetică, denumit în continuare *certificat*, se elaborează pentru:

a) categoriile de clădiri prevăzute la art. 7 alin. (1) și unitățile acestora, care se construiesc, se vând, se închiriază sau sunt supuse renovărilor majore;

b) clădirile aflate în proprietatea/administrarea autorităților publice sau a instituțiilor care prestează servicii publice.

(2) Certificatul se elaborează și se eliberează de către auditorul energetic pentru clădiri, la solicitarea investitorului/proprietarului/administratorului clădirii/unității de clădire și este valabil 10 ani de la data eliberării înscrisă în certificat, cu excepția situației în care, pentru clădirea/unitatea de clădire la care există certificat în valabilitate, se efectuează lucrări de renovare majoră care modifică consumurile energetice ale acesteia.

(3) Certificatele pentru categoriile de clădiri prevăzute la art. 7 alin. (1), inclusiv pentru unitățile de clădire și spațiile cu altă destinație decât aceea de locuință, din clădirile de locuit colective, se elaborează pe baza metodologiei.

(4) Nu se elaborează certificat pentru clădirile prevăzute la art. 8.

(5) Certificatul cuprinde valori calculate, în conformitate cu reglementările tehnice în vigoare, cu privire la consumurile de energie și emisiile de CO₂, care permit investitorului/proprietarului/administratorului clădirii/unității de clădire să compare și să evalueze performanța energetică a clădirii/unității de clădire.

(6) Certificatul cuprinde, anexat, recomandări de reducere a consumurilor de energie ale clădirii, cu excepția cazurilor în care nu există potențial de reducere semnificativă al acestora comparativ cu cerințele minime de performanță energetică în vigoare la data elaborării certificatului, precum și estimarea economiei de energie prin realizarea lucrărilor de creștere a performanței energetice a clădirii.

(7) Forma și conținutul-cadru ale certificatului de performanță energetică se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.”

17. După articolul 13 se introduc trei noi articole, articolele 131—133, cu următorul cuprins:

„Art. 131. — (1) Pentru clădirile sau unitățile de clădire care se vând sau se închiriază, investitorul/proprietarul/administratorul este obligat să pună la dispoziția potențialului cumpărător sau chiriaș, după caz, anterior perfectării contractului, o copie de pe certificat, astfel încât acesta să ia

cunoștință despre performanța energetică a clădirii/unității de clădire pe care urmează să o cumpere/închirieze, după caz.

(2) La încheierea contractului de vânzare-cumpărare, proprietarul are obligația de a transmite certificatul, în original, noului proprietar.

(3) La data înregistrării contractului de vânzare-cumpărare, respectiv de închiriere, proprietarul are obligația de a depune la organul fiscal competent o copie de pe certificat, iar originalul va rămâne în posesia proprietarului.

(4) Contractele de vânzare-cumpărare încheiate fără respectarea prevederilor alin. (1) sunt supuse nulității relative, potrivit prevederilor Codului civil.

Art. 132. — (1) Pentru clădirile care se construiesc, certificatul se elaborează prin grija investitorului/proprietarului/administratorului, este prezentat de către acesta, în original, comisiei întrunite în vederea recepției la terminarea lucrărilor, se anexează, în copie, la procesul-verbal de recepție și constituie parte componentă a cărții tehnice a construcției.

(2) Procesul-verbal încheiat cu ocazia recepției la terminarea lucrărilor și neînsoțit de copia de pe certificat este nul de drept.

(3) Prin excepție de la prevederile art. 13 și 131, în cazul clădirilor care se vând înainte de efectuarea recepției la terminarea lucrărilor, investitorul/proprietarul/administratorul pune la dispoziția cumpărătorului date/informații în vederea evaluării performanței energetice a clădirii/unității de clădire, cuprinse în documentația tehnică a acesteia, urmând ca la recepția la terminarea lucrărilor să se aplice prevederile alin. (1).

Art. 133. — În scopul informării potențialilor cumpărători sau chiriași, investitorul/proprietarul/administratorul clădirii/unității de clădire prevăzute la art. 7 alin. (1) va preciza în anunțurile de vânzare sau închiriere a acestora informații din certificat cu privire la indicatorii de performanță prevăzuți la art. 5.”

18. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) În cazul clădirilor cu o suprafață utilă de peste 500 m², aflate în proprietatea/administrarea autorităților publice, precum și în cazul clădirilor în care funcționează instituții care prestează servicii publice, prin grija proprietarului/administratorului clădirii, după caz, certificatul, în valabilitate, se afișează într-un loc accesibil și vizibil publicului.

(2) Începând cu 9 iulie 2015, prevederile alin. (1) se aplică clădirilor cu o suprafață utilă totală de peste 250 m², aflate în proprietatea/administrarea autorităților publice sau în care funcționează instituții care prestează servicii publice.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1) și (2), conducătorii instituțiilor publice, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și conducătorii instituțiilor publice locale, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, proprietarii sau administratorii clădirilor de interes și utilitate publică vor acționa pentru elaborarea și afișarea certificatului.

(4) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și de către ceilalți proprietari sau administratori ai clădirilor definite ca fiind de interes sau de utilitate publică în sensul prezentei legi.”

19. Titlul capitolului VIII va avea următorul cuprins:

*„CAPITOLUL VIII
Inspecția sistemelor de încălzire”*

20. Articolele 15 și 16 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) În scopul reducerii consumului de energie și al limitării emisiilor de dioxid de carbon, se efectuează:

a) inspecție periodică la intervale de 5 ani, la sistemele de încălzire echipate cu cazane care utilizează combustibil lichid sau solid neregenerabil cu puterea nominală de 20—100 kW; inspecția se efectuează și pentru sistemele de încălzire echipate cu cazane care utilizează alte tipuri de combustibil;

b) inspecție periodică la intervale de 2 ani, la sistemele de încălzire echipate cu cazane având puterea nominală mai mare de 100 kW; pentru sistemele de încălzire echipate cu cazane care utilizează combustibil gazos, inspecția periodică se efectuează la intervale de 4 ani;

c) inspecție a sistemelor de încălzire echipate cu cazane cu puterea nominală mai mare de 20 kW și o vechime mai mare de 15 ani.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a) și b), nu se efectuează inspecții, în cazul în care:

a) nu se aduc modificări sistemului de încălzire al clădirii/unității de clădire;

b) nu se modifică cerințele pentru încălzire;

c) există un sistem de monitorizare și control al funcționării sistemelor de încălzire.

Art. 16. — (1) Inspecția din punct de vedere energetic a sistemelor de încălzire ale clădirilor/unităților de clădire se efectuează, conform reglementărilor tehnice în vigoare la data efectuării acestora, de către experți tehnici atestați.

(2) Raportul de inspecție se înmânează proprietarului/administratorului clădirii, după caz, și se păstrează de către acesta la cartea tehnică a construcției.

(3) Raportul elaborat ca urmare a inspecției prevăzute la alin. (1) cuprinde rezultatul inspecției, precum și recomandări pentru creșterea performanței energetice a sistemului inspectat.”

21. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Inspecția din punct de vedere energetic a sistemelor de climatizare ale clădirilor/unităților de clădire se efectuează, conform reglementărilor tehnice în vigoare la data efectuării acestora, de către experți tehnici atestați.

(2) Raportul de inspecție se înmânează proprietarului/administratorului clădirii, după caz, și se păstrează de către acesta la cartea tehnică a construcției.

(3) Raportul de inspecție elaborat ca urmare a inspecției prevăzute la alin. (1) cuprinde rezultatul inspecției, precum și recomandări pentru creșterea performanței energetice a sistemului inspectat.”

22. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Certificarea și auditarea energetică a clădirilor se realizează de către auditorii energetici pentru clădiri, atestați pe grade profesionale de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în calitate de autoritate competentă în domeniul construcțiilor.

(2) Auditorii energetici pentru clădiri, prevăzuți la alin. (1), în funcție de gradul profesional pentru care au fost atestați:

a) întocmesc și eliberează certificatul pentru clădirile/unități ale clădirilor prevăzute la art. 7 alin. (1);

b) întocmesc raportul de audit energetic, pentru clădirile/unități ale clădirilor prevăzute la art. 7 alin. (1), în conformitate cu reglementările tehnice în vigoare la data efectuării acestora.

(3) Regulamentul privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri, prin care se stabilesc și competențele și obligațiile acestora, pe grade profesionale, se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.”

23. După articolul 19 se introduce un nou articol, articolul 19¹, cu următorul cuprins:

„Art. 19¹. — (1) Auditorii energetici pentru clădiri și experții tehnici atestați au obligația înscrierii datelor de identificare a documentelor întocmite, respectiv a certificatelor și rapoartelor de audit energetic, precum și a rapoartelor de inspecție a sistemelor de încălzire/climatizare, după caz, în registrul propriu de evidență a activității.

(2) Certificatele și sintezele rapoartelor de audit energetic și ale rapoartelor de inspecție a sistemelor de încălzire și climatizare, se transmit, în format electronic, la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în termen de maximum 30 de zile de la data întocmirii acestora.

(3) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice constituie bănci de date specifice, scop în care poate contracta, în condițiile legii, proiectarea, realizarea și gestionarea băncilor de date specifice.

(4) Finanțarea cheltuielilor pentru proiectarea, realizarea și gestionarea băncilor de date specifice eficienței energetice a clădirilor se realizează de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație și/sau din alte surse legal constituite, cu respectarea prevederilor Legii nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010.

(5) Documentele prevăzute la alin. (2) puse la dispoziția Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice sunt documente confidențiale, datele și informațiile tehnice cuprinse în acestea utilizându-se în scopul constituirii băncilor de date specifice performanței energetice a clădirilor, iar rezultatele fiind informații de interes public.

(6) Conținutul-cadru al documentelor prevăzute la alin. (2) și procedura de transmitere în format electronic a acestora, precum și procedura de constituire și gestionare a băncilor de date specifice, se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.”

24. La articolul 20 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Lista auditorilor energetici pentru clădiri atestați se afișează pe pagina de internet a Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.”

25. După articolul 20 se introduc două noi capitole, capitolul X¹, cuprinzând articolele 20¹ și 20², și capitolul X², cuprinzând articolele 20³ și 20⁴, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL X¹

Sistemul de control

Art. 20¹. — (1) Inspectoratul de Stat în Construcții – I.S.C. exercită controlul statului cu privire la aplicarea unitară a prevederilor legale privind performanța energetică a clădirilor și inspecția sistemelor de încălzire/climatizare, în baza unei proceduri elaborate de către Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. și aprobate prin ordin al ministrului dezvoltării regionale

și administrației publice, în scopul realizării și menținerii cerinței esențiale de «economie de energie și izolare termică», precum și a celorlalte cerințe esențiale prevăzute de Legea nr. 10/1995, cu modificările ulterioare.

(2) Controlul vizează:

a) verificarea afișării certificatului la clădirile aflate în proprietatea/administrarea autorităților administrației publice, precum și la clădirile instituțiilor care prestează servicii publice, conform prevederilor art. 14;

b) verificarea, prin sondaj, a certificatelor și a rapoartelor de audit energetic, precum și a rapoartelor de inspecție a sistemelor de încălzire și climatizare.

(3) Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. prezintă anual Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, precum și la solicitarea acestuia, rapoarte cu privire la activitatea de control desfășurată și măsurile dispuse.

Art. 20². — La solicitarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., specialiștii desemnați din cadrul asociațiilor profesionale de profil reprezentative, respectiv ale inginerilor constructori și ale inginerilor de instalații pentru construcții, ale auditorilor energetici pentru clădiri, ale arhitecților, precum și ale producătorilor de materiale de construcții, atestați ca auditori energetici pentru clădiri și/sau experți tehnici atestați pentru specialitatea încălzire-climatizare, participă la controalele prevăzute la art. 20¹ alin. (2).

CAPITOLUL X²

Sanctiuni

Art. 20³. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea obligației auditorului energetic pentru clădiri și a expertului tehnic atestat de a înscrie în registrul propriu de evidență a activității documentele prevăzute la art. 19¹ alin. (1);

b) nerespectarea obligației auditorului energetic pentru clădiri și a expertului tehnic atestat de a transmite, în format electronic, la termenul stabilit prin lege, conținutul documentelor prevăzute la art. 19¹ alin. (2) sau transmiterea incompletă a acestora;

c) nerespectarea obligației de afișare a certificatului de către proprietarii/administratorii clădirilor prevăzute la art. 14;

d) neîndeplinirea, la termenul stabilit, a măsurilor dispuse de Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. la controlul anterior;

e) întocmirea și eliberarea de certificate și/sau rapoarte de audit energetic, precum și rapoarte de inspecție, pentru care auditorul energetic pentru clădiri și, respectiv, expertul tehnic atestat, nu au competențe de elaborare, semnare și ștampilare, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Emiterea certificatului de urbanism de către autoritățile administrației publice locale/județene competente, în vederea emiterii autorizației de construire, cu încălcarea prevederilor art. 10 alin. (1), se consideră certificat de urbanism incomplet, constituie contravenție și se sancționează conform prevederilor art. 26 alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, cele prevăzute la lit. a), c) și d);

b) cu amendă de la 250 lei la 500 lei, cele prevăzute la lit. b);

c) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, cele prevăzute la lit. e).

(4) Actualizarea limitelor amenzilor contravenționale se face prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata inflației.

Art. 20⁴. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 20³ se fac de către personalul cu atribuții de control și inspecție din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 20³ le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

26. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Pentru creșterea performanței energetice a clădirilor/unităților de clădire în scopul reducerii consumurilor energetice, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în calitatea sa de autoritate de reglementare în domeniul construcțiilor, va acționa pentru:

a) inițierea programelor de informare și educare a proprietarilor/administratorilor clădirilor, precum și a altor activități de diseminare a informațiilor prin toate mijloacele de informare, în legătură cu diferitele metode și practici care permit creșterea performanței energetice, introducerea sistemelor alternative de energie, precum și de informare în legătură cu instrumentele financiare disponibile în acest sens, inclusiv pentru utilizarea fondurilor obținute prin inițierea și dezvoltarea schemelor de investiții verzi, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 432/2010 privind inițierea și dezvoltarea schemelor de investiții verzi, cu modificările ulterioare;

b) inițierea și promovarea politicilor și programelor pentru creșterea, în perioada 2014—2020, a numărului de clădiri cu consum de energie din surse convenționale aproape egal cu zero;

c) inițierea și promovarea programelor pentru montarea și exploatarea sistemelor alternative de producere a energiei în clădiri.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) lit. a) se finanțează, în condițiile legii, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație și/sau din alte surse legal constituite, și se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu respectarea prevederilor Legii nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 69/2010.”

27. După articolul 21 se introduce un nou articol, articolul 21¹, cu următorul cuprins:

„Art. 21¹. — Metodologia prevăzută la art. 4 alin. (1), inclusiv cerințele minime de performanță energetică a clădirilor/unităților de clădire stabilite prin metodologie, precum și reglementările tehnice specifice privind inspecția sistemelor tehnice ale clădirilor și unităților de clădire se revizuiesc ori de câte ori se justifică din punct de vedere tehnic, dar cel puțin la 5 ani, pentru a reflecta progresul tehnic, și se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.”

28. Articolul 22 se abrogă.

29. Mențiunea privind transpunerea normelor comunitare va avea următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune integral în legislația națională prevederile Directivei nr. 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L nr. 153 din 18 iunie 2010.”

Art. II. — (1) Lista măsurilor prevăzute la art. 12⁵ din Legea nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, cu modificările ulterioare, astfel cum aceasta a fost modificată și

completată prin prezenta lege, se actualizează la fiecare 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se includ în planurile naționale de acțiune privind eficiența energetică.

(2) Procedura prevăzută la art. 20¹ alin. (1) din Legea nr. 372/2005, cu modificările ulterioare, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin prezenta lege, se elaborează în maximum 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. III. — Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice colaborează cu Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, cu alte instituții publice, cu autorități ale administrației publice centrale și locale, precum și cu universități tehnice, institute de cercetare-dezvoltare și asociații profesionale implicate în performanța și eficiența energetică în domeniul construcțiilor și instalațiilor pentru construcții, în scopul promovării politicilor publice privind creșterea eficienței energetice în domeniul performanței energetice a clădirilor, respectiv pentru fundamentarea strategiilor, elaborarea planurilor naționale de acțiune, precum și pentru constituirea bazelor de date specifice în vederea integrării și utilizării acestora ca informații de interes public, în infrastructura națională de date.

Art. IV. — În cuprinsul Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, cu modificările ulterioare, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin prezenta lege, sintagmele „Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului” și „Ministerul Economiei și Comerțului” se înlocuiesc

cu sintagmele „Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice” și, respectiv, „Ministerul Economiei”.

Art. V. — Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. VI. — (1) Pentru aplicarea unitară a prevederilor prezentei legi, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice poate emite instrucțiuni care se aprobă prin ordine ale ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor, al ministrului economiei și finanțelor și al ministrului internelor și reformei administrative nr. 691/1.459/288/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice privind performanța energetică a clădirilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 12 octombrie 2007, se abrogă.

Art. VII. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, art. 14 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 22/2008 privind eficiența energetică și promovarea utilizării la consumatorii finali a surselor regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 29 august 2008, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. VIII. — Legea nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.114 din 19 decembrie 2005, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege va fi republicată, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

MIRON TUDOR MITREA

București, 15 mai 2013.

Nr. 159.

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 14 mai 2013.

Nr. 472.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 109

din 5 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Aurel Bojan și Maria Bojan în Dosarul nr. 14.930/211/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.484D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosar autorii excepției de neconstituționalitate au depus înscrisuri în susținerea acesteia prin care sunt invocate chestiuni ce țin de fondul cauzei.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că și Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, în art. 154 alin. (1), prevede că toate actele de procedură se comunică din oficiu prin agenți procedurali.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 14.930/211/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Aurel Bojan și Maria Bojan într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe civile pronunțate în materie de succesiune.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispoziția legală criticată este neconstituțională, atât timp cât prin aceasta se conferă putere probantă faptelor constatate și consemnate personal în procesul-verbal de comunicare a actelor de procedură întocmit de agentul procedural sau de orice salariat al instanței; or, puterea probantă a procesului-verbal poate fi combătută doar printr-o altă procedură, respectiv a înscrierii în fals a procesului-verbal.

Autorii excepției mai susțin că un act încheiat de „orice alt salariat” al instanței nu poate să se bucure de o prezumție de

legalitate a unui act ce ar emana de la o autoritate publică, cât timp salariatul nu este investit cu puterea unei autorități publice. În susținerea acesteia invocă prevederile art. 86 din Codul de procedură civilă din 1865 potrivit cărora „Comunicarea cererilor și a tuturor actelor de procedură se va face, din oficiu, prin agenții procedurali ai instanței sau prin orice alt salariat al acesteia [...]”, iar potrivit art. 92 din Codul de procedură civilă din 1865, agentul va încheia un proces-verbal despre situațiile prevăzute în acest articol în legătură cu înmânarea citației și a oricăror acte de procedură. Coroborând aceste prevederi legale, ar rezulta că numai procesul-verbal încheiat de agenții procedurali ar avea forță probantă.

Se mai arată că prevederea legală criticată încalcă art. 1 alin. (3) din Constituție, deoarece statul de drept, democratic și social se bazează pe legi și valori care nu dau putere excesivă unei autorități sau unor angajați ai statului și nu dau dreptul la îndeplinirea unor atribuții prin exces de putere, respectiv prin încheierea unor acte care au putere probantă superioară oricăror altor dovezi contrare.

Prin prevederea legală criticată se mai încalcă și principiul egalității consacrat de art. 16 din Constituție prin aceea că nu se respectă egalitatea în fața legii civile dintre cetățean și autoritatea publică. De asemenea, forța probantă conferită procesului-verbal încheiat potrivit art. 94 din Codul de procedură civilă din 1865 încalcă și principiul accesului liber la justiție consacrat de art. 21 din Constituție prin aceea că se limitează la o singură dovadă contrarie, a înscrierii în fals.

Autorii mai arată că art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865 încalcă și dreptul la un proces echitabil, deoarece instanța de apel sau recurs investită cu verificarea legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești nu poate să verifice legalitatea și temeinicia unui act procedural decât dacă acesta este fals. Astfel, dreptul la un proces echitabil, dar și dreptul la apărare sunt înfrânte prin imposibilitatea de a face proba cu orice mijloc de probă prevăzut de legea procedurală.

Se mai apreciază că prevederea legală criticată contravine și art. 53 din Constituție. Prin urmare, nu este necesar a se da putere doveditoare mai mare unui act încheiat de un agent sau salariat al unei instanțe decât hotărârii judecătorului sau dovezilor prevăzute de lege și de care beneficiază și uzează justițiabilul.

Se mai susține că dispozițiile art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865 limitează folosirea căilor de atac prevăzute de art. 129 din Constituție prin aceea că un proces-verbal fals, din cadrul procedurii comunicării unei hotărâri judecătorești, încheiat de un agent sau alt salariat al instanței împiedică exercitarea eficientă a acestui drept, până la dovada înscrierii în fals.

Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile

art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865 nu contravin niciunei dispoziții constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile criticate reprezintă norme de procedură care țin de opțiunea legiuitorului, exercitată în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, înscrisurile depuse la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865, care au următorul cuprins: „*Procesul-verbal face dovadă până la înscrierea în fals cu privire la faptele constatate personal de cel care l-a încheiat.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865 conferă procesului-verbal încheiat de cel însărcinat cu încheierea actului de procedură caracter de act autentic.

Curtea reține că art. 1171 din Codul civil din 1864, dispoziție legală în vigoare până la intrarea în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, reglementează noțiunea de act autentic. Astfel, potrivit acestor dispoziții, actul autentic este acela care s-a făcut cu solemnitățile cerute de lege, de un funcționar public, care are drept de a funcționa în locul unde s-a făcut actul. Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă face referire despre înscrisul autentic sub aspectul noțiunii, la art. 269, iar sub aspectul puterii doveditoare la art. 270.

La art. 269 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă se prevede că înscrisul autentic întocmit sau, după caz, primit și autentificat de o autoritate publică, de notarul public sau de către o altă persoană investită de stat cu autoritate publică, în forma și condițiile stabilite de lege. Autenticitatea înscrisului se referă la stabilirea identității părților, exprimarea consimțământului acestora cu privire la conținut, semnătura

acestora și data înscrisului. Este, de asemenea, autentic orice alt înscris emis de către o autoritate publică și căruia legea îi conferă acest caracter. În ceea ce privește puterea doveditoare, Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă prevede că înscrisul autentic face deplină dovadă, față de orice persoană, până la declararea sa ca fals, cu privire la constatările făcute personal de către cel care a autentificat înscrisul, în condițiile legii.

Potrivit art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865, procesul-verbal încheiat de cel însărcinat cu înmânarea actului de procedură dobândește forță probantă și face dovadă până la înscrierea în fals cu privire la faptele constatate personal de cel care l-a încheiat. Actul este încheiat de cel însărcinat cu înmânarea actului de procedură în exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, în numele autorității publice.

Instituirea forței probante nu este de natură a aduce atingere principiilor constituționale ale accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil ori dreptului la apărare, iar Curtea observă că dispozițiile cuprinse în art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865 reprezintă norme procedurale care țin de opțiunea legiuitorului, exercitată în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.*”

În ceea ce privește critica autorilor excepției de neconstituționalitate referitoare la faptul că prin conferirea unui caracter probator superior unui act încheiat de un agent al statului se încalcă art. 1 alin. (3) din Constituție, Curtea reține că agenții procedurali care îndeplinesc procedura de comunicare a citației sau a altor acte de procedură nu înfăptuiesc justiția, ci urmăresc respectarea și îndeplinirea formelor de procedură prevăzute de lege, activitate conexă acesteia. Astfel, exigența unui proces echitabil implică, între altele, și efectuarea actelor de procedură într-un mod care să facă posibilă desfășurarea normală a procesului, fără întreruperi și amânări de natură să întârzie în mod păgubitor stabilirea pe cale judiciară a situației drepturilor subiective disputate de părți.

Mai mult, Curtea constată că art. 86 din Codul de procedură civilă din 1865 califică pentru comunicarea actelor de procedură, ca regulă generală, doar agenții procedurali sau alți salariați ai instanței emitente ori celei în circumscripția căreia se află cel căruia i se comunică actul. În concluzie, numai persoane aflate în raport de muncă cu instanța pot îndeplini procedura de comunicare, aceștia acționând în numele autorității publice respective. Excepția de la această regulă este prevăzută de alin. 3 al art. 86 din Codul de procedură civilă din 1865, care prevede modalitatea comunicării prin poștă cu scrisoare recomandată atunci când nu este posibilă comunicarea actelor prin înmânarea lor către destinatar sau prin alte mijloace; și în acest caz se acționează în numele și pe seama autorității publice.

În ceea ce privește susținerea autorilor excepției referitoare la încălcarea principiului egalității în fața legii civile dintre cetățean și autoritatea publică, Curtea constată că dispozițiile procedurale criticate nu instituie un tratament juridic diferit pentru persoane care se află în situații similare. De altfel, art. 16 din Constituție nu se aplică în relațiile dintre autoritățile publice și cetățeni.

Totodată, critica referitoare la încălcarea art. 53 din Constituție nu poate fi reținută, de vreme ce prevederile ce formează obiect al excepției nu aduc atingere drepturilor fundamentale invocate de autorii excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. 4 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Aurel Bojan și Maria Bojan în Dosarul nr. 14.930/211/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 5 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 119

din 5 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319 alin. 2 teza finală din Codul de procedură civilă din 1865

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Teodora Fasole în Dosarul nr. 20.441/281/2011 al Judecătoriei Ploiești — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.607D/2012.

La apelul nominal se prezintă pentru partea Teodora Fasole, doamna avocat Felicia Alecu din Baroul Prahova, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că părțile Alina Panaite, Georgiana Savu și Ștefania Luciana Savu au depus o cerere prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care, expunând situația de fapt din dosar, arată că o contestație în anulare ar fi singura posibilitate juridică de a beneficia de forța de constrângere a statului în condițiile în care există hotărâri judecătorești potrivnice ce au fost emise în cadrul unor procese la care autoarea excepției de neconstituționalitate nu a fost citată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 20.441/281/2011, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865.**

Excepția a fost invocată de Teodora Fasole într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale prin care se impune respectarea unui termen pentru intentarea acțiunii judecătorești sunt neconstituționale, întrucât se pot ivi situații în care persoana vizată de acest articol nu a avut posibilitatea să ia la cunoștință de o hotărâre judecătorească, iar contestația în anulare este singura modalitate juridică de a desființa o hotărâre definitivă și irevocabilă nedreaptă.

Judecătoria Ploiești — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, menționând în sprijinul argumentelor sale jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 765 din 12 mai 2009, nr. 808 din 3 iunie 2010, nr. 1.539 din 6 decembrie 2011 și nr. 700 din 28 iunie 2012, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 319 alin. 2 din Codul de procedură civilă din 1865. În realitate, se constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 319 alin. 2 teza finală din Codul de procedură civilă din 1865, dispoziții ce au următoarea redactare: „[...] *Împotriva hotărârilor irevocabile care nu se aduc la îndeplinire pe cale de executare silită, contestația poate fi introdusă în termen de 15 zile de la data când contestatorul a luat cunoștință de hotărâre, dar nu mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas irevocabilă.*”

Se observă că la data de 15 februarie 2013 au intrat în vigoare majoritatea dispozițiilor din noul Cod de procedură civilă. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din vechiul Cod de procedură civilă.

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 privind liberul acces la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 184 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 5 iunie 2003, și Decizia nr. 808 din 3 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 16 august 2010, Curtea a statuat că în această materie, ca de altfel oriunde legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în acest fel cu intenția de

a restrânge accesul liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat a beneficiat în cadrul termenului legal instituit, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Așa fiind, termenele instituite prin textul de lege criticat au în vedere soluționarea procesului cu celeritate, în absența lor, contestația în anulare putând fi formulată oricând, fapt ce ar fi de natură a genera o stare de perpetuă incertitudine cât privește raporturile juridice stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, afectând astfel grav stabilitatea și securitatea care trebuie să le caracterizeze.

De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și art. 129, care prevede că „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac. Prin urmare, termenele procedurale instituite de textul de lege criticat reprezintă expresia aplicării dispozițiilor constituționale invocate mai sus.

Departate de a îngreui drepturi consacrate constituțional, reglementarea prevăzută de art. 319 alin. 2 din Codul de procedură civilă constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319 alin. 2 teza finală din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Teodora Fasole în Dosarul nr. 20.441/281/2011 al Judecătoriei Ploiești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Consiliul de Management al Apărării Cibernetice al NATO și Serviciul Român de Informații privind cooperarea în domeniul apărării cibernetice, semnat la Bruxelles la 18 octombrie 2011

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 și al art. 24 alin. (2) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere*) dintre Consiliul de Management al Apărării Cibernetice al NATO și Serviciul Român de Informații privind cooperarea în domeniul apărării cibernetice, semnat la Bruxelles la 18 octombrie 2011, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — În cadrul activităților desfășurate pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor memorandumului prevăzut la art. 1, autoritatea națională desemnată potrivit legii în domeniul cyber-intelligence cooperează cu persoane juridice de drept public sau privat, sens în care poate încheia protocoale de colaborare cu acestea referitoare la aspecte de interes comun.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Directorul Serviciului Român de Informații,
George-Cristian Maior
Viceprim-ministru,
Gabriel Oprea
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean
Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

București, 3 aprilie 2013.
Nr. 144.

*) Memorandumul se comunică Serviciului Român de Informații.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind numirea doamnei Vasilica Ștefania Duminică în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Vasilica Ștefania Duminică se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Educației Naționale.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 20 mai 2013.
Nr. 219.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Ovidiu Constantin Dăescu
din funcția de comisar general, cu rang de secretar de stat,
al Gărzii Naționale de Mediu**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ovidiu Constantin Dăescu se eliberează din funcția de comisar general, cu rang de secretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 20 mai 2013.

Nr. 220.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Florin Diaconu
în funcția de comisar general, cu rang de secretar de stat,
al Gărzii Naționale de Mediu**

Având în vedere propunerea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florin Diaconu se numește în funcția de comisar general, cu rang de secretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 20 mai 2013.

Nr. 221.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ A FUNCȚIONARILOR PUBLICI

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 4.189/2012 privind aprobarea modalității de desfășurare a Programului de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici pentru anul 2012, seriile a II-a și a III-a de admitere

Având în vedere:

— prevederile art. 6 alin. (1) lit. f) din Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2006 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 26 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea programului de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 832/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 59/2012 privind aprobarea cifrei anuale de școlarizare, a numărului comisiilor de concurs și a comisiilor de soluționare a contestațiilor, a componenței nominale a acestora, a tematicii pentru concurs, a calendarului de desfășurare a concursului național de admitere la Programul de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici pentru anul 2012, precum și a modalităților privind plata taxei de participare la program, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 4.189/2012 privind aprobarea modalității de desfășurare a Programului de formare specializată pentru ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici pentru anul 2012, seriile a II-a și a III-a

de admitere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 18 octombrie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— Numerele curente 10 și 11 vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Module	Durata (zile/ore) (3 zile/24 ore)	Perioadele de desfășurare	
			Seria I (3 grupe/joi—sâmbătă)	Seria a II-a (2 grupe/joi—sâmbătă)
„10.	• Evaluarea finală		20—24.05.2013	
11.	• Restanțe		30.05.2013”	

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,
Eugen Coifan

București, 16 mai 2013.
Nr. 1.596.

ACTE ALE CORPULUI EXPERȚILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

CORPUL EXPERȚILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA
CONSILIUL SUPERIOR

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Tabloului Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România

În temeiul:

— art. 20 lit. b) și c) și al art. 21 alin. (1), (2) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— pct. 3, 18, 25, 93 și 147 din Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Experților Contabili și a Contabililor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței naționale a experților contabili și contabililor autorizați din România nr. 1/1995, republicat;

— art. 6 din Hotărârea Consiliului superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România nr. 12/262/2012 privind modificarea și completarea structurii pe secțiuni a Tabloului Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România*),

Consiliul superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România adoptă următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se aprobă Tabloul Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, cuprinzând experți contabili, contabilii autorizați, precum și persoanele juridice de profil, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă lista membrilor inactivi experți contabili și contabilii autorizați ai Corpului Experților Contabili și

Contabililor Autorizați din România, fără drept de exercitare a profesiei, prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Organele alese și executive vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentei hotărâri.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2**) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Președintele interimar al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România,

Ecaterina Necșulescu

București, 29 aprilie 2013.

Nr. 13/293.

*) Hotărârea Consiliului superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România nr. 12/262/2012 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 638303